

"Het kan zo maar je dag zijn"

We houden een fijne herinnering over aan
het leven van onze moeder en oma

Maria Aleida Droste - Engelbertink

Zij werd geboren op 19 november 1916 te Rossum (Ov.). Op maandag 28 februari 2000 is ze 's morgens in alle stilte van ons heengegaan. We hebben op vrijdag 3 maart definitief afscheid van haar genomen tijdens de uitvaart in de Pancratuskerk te Albergen en haar naast haar man, Hendrikus Antonius Droste, te ruste gelegd op het kerkhof aldaar.

Moeder heeft haar leven lang erg hard gewerkt. In haar jeugd jaren leerde ze al dienstbaar te zijn. Hoewel zij in de gelegenheid was na de lagere school verder onderwijs te volgen, heeft zij hiervan geen gebruik gemaakt. Later gaf zij regelmatig aan hoe jammer dat eigenlijk was. Direct na de oorlog is ze getrouwd met vader. Samen kregen zij negen kinderen.

Op bewonderenswaardige wijze nam zij de zorg en de verantwoordelijkheid voor haar gezin op zich. Nooit stond haar eigen ontwikkeling of geluk voorop, altijd was ze er voor ons.

Het viel haar zwaar het verlies van vader in '72 te dragen. Hem te moeten missen en het alleen zijn heeft ze eigenlijk nooit kunnen aanvaarden. Met een nimmer

aflatende ijver heeft ze als een standvastige, zelfbewuste vrouw in haar eentje, op haar nieuwe woonplek, de opvoeding van de nog thuiswonende kinderen ter hand genomen. Aan de Hobergenstraat stond de koffie altijd klaar, maar haar hart ging uit naar de tijd die ze doorbracht aan de Weemselerweg. Ze zei vaak: "Samen met vader had ik nog zo mooi kunnen genieten van het leven en vooral van de kleinkinderen." Nu was zij in haar eentje de oma die altijd uit haar zak of tas iets voor de kleintjes toverde.

Ze was de laatste jaren erg blij met de vele contacten die ze had overgehouden door deel uit te maken van het bestuur van de vrouwenvereniging en de ouderenvond. Daarnaast genoot ze van haar wekelijkse kaartuurtes.

Alhoewel ze vergeetachtig begon te worden, heeft ze tot het laatste toe gevochten voor haar zelfstandigheid.

We bezochten haar in haar huis en haar tuin. Wij zullen haar en ons 'thuis' missen.

Het medeleven dat wij van u ondervonden na haar overlijden heeft ons goed gedaan.

Voor moeder was het fijn dat u er was. Voor ons is het fijn dat u er nu bent.

Kinderen en kleinkinderen
Familie Droste

Albergen, maart 2000